

— Ціі, орї нѣ цїі, ла онноареа фаміліеї тале?

— О! Кънд аї мѣтї тѣ че сѣссерѣ еѣ, кїар д'а дѣоази дѣне кѣснєніе! . . . .

Чербєреанс, деслегатѣ де жєрємєнтєл сѣѣ прїн чєлє дескєнерїте, се крєзѣ облігат а дєстїнїсї Ефїмїгеї тот чє с'а рєлатат їн канїтолєл IV мї V.

— Шї нєнтрє чє нѣ 'мї аї дескєнерїт тоатє ачєстєа дїн канєл локєлєї? Астѣзї нѣ ар фї аїєнс лєкрєл ачї! Тоїї їмї дѣѣ котє кънд тє вѣдѣ; тоїї зїкѣ ла вєдєрєа Місїтїєскєлєї:

„Еакє бѣрбатєл Доамнєї Чербєреанс!“

— Лѣмєа зїчє ачєаста?

— Лѣмєа зїчє мѣлте; мї їнїма мєа дє вєрїмоарѣ сїнгєрѣ; дар їмї трєбѣєа прєбє, прєбє астєнтїчє. Астѣ скарѣ лє-ам кѣпѣтат, мї цї лє ам дат їн мѣнѣ. Кѣм їїї вєї аштернє, аша вєї дормї.

— Мєрсї, мєрсї. Алєргѣ. . .

— Їнкѣ хѣѣ кѣвѣнтѣ. Кѣмпѣрѣ хѣѣ бєлдогѣ ка сѣ 'її пѣзєаскѣ нѣоантєа кєртєа. Пѣнє сєнтїнєллє їмнєрїєрєл кєсєї, сѣб кѣвѣнтѣ кѣ нїштє хѣїї аѣ дє гѣндѣ а тє јє-фї. Дє трєї орї нє нѣоантє, їнспєктєазѣ сїнгєр кєсє, кєртєа, гѣрдїна, мї дѣ околѣ кєсєї.

„Нѣ сїтє кѣ Дон Јуан фѣ аскєнс дє амантє лѣї сѣб пєрїна єї дє кєлкатѣ. Прєпарѣ їн фїнє о лѣвїтєрѣ дє статѣ (coup d'état) кєрє сѣ 'її ассїєрє, мѣкар нєнтрє дѣої ані, амѣрєл мї стїма фємєїї, рєснєктєл мї адмї-рєрєа лѣмїї; о лѣвїрє дє статѣ кєрє сѣ фєлгєрє нє їнє-мїчїї тѣї, мї дїн кєрє тѣ сѣ ємїї трїсмѣтѣорѣ. Їїї рєко-манд кѣ дєнадїнссї рѣбдєрєа, їнокрїсїя, нєїнокрєдєрєа, мєкїавєлїзмєл лѣї Мєтєрнїх їн кєстїєнєа мѣчєллєлєї дїн Галїєа.

— Destul. Am îngelles. Măine îți voiș rapnorta totul. Adio!

La revedere! Illi... sänge-reve!...

„Ax! oftă Efimiga, dăne nlekarea Țerbșreanskîi, de ce nș sunt eș în lokșl lăi? Nerodșl ačesta va kompromite totșl. Asemenea loviră de stat se fakș adesea în kșsnivă de felșl ačesta, ka mi în sovietșđi de felșl čellei frančese; insș nș de bșrbagă ka vșrșl meș, nivă de Domnitoră ka Bibesks la 1848, saș ka Karol X la 1830; či de bșrbagă ka Mistivesks, saș de Česară mi Nanoleonă. În fine, omșl propșne mi Destinșl dispșne. Rșbikonșl e trekșt; înainte!...”

Efimiga sșnnș, mi fata din kasș intrș.

— Pleano, măine sș'mă gșsemită o bșkștșreasș, șnș fečorș m'o fatș în kasș.

— Pentrs Dșmneata?

— Pentrs o rșdș a mea; dar oamenă kredinčomă ka tine, kșrora sș le dăi kște treă galbenă ne lșnș; daka vor fi kredinčomă, le vom da mi bakunim bșnș.

— Am îngelles.

— Mășine se đi se fakș zioș în Țșrgșl-Kșksksă; kșnd m'oiș deștenta, sș aflș la skarrș ne kște'mă treă ačemiă servitoră.

— Am îngelles.

— Dar sș nș utie nimenă. Anrono. Če tot kas n'aičă Ionigș, fečorșl Mistivesksksă?

— Konoışl gonemte iensrile în kșrngș. Dar n'am inebșnit sș'mă legș singșrș de gșă o neatrș de moarș.

— Feremtete de ellș ka de fokș; kșčă este șnș vagabondș kare te va faye nenoročitș. De te va isniți čeva desnre mine, sș nș'i sșăi nimik, kș e vai de tine!

— Bai de mine, kokoniș, de când te slăjești, mî kînomîi . . . .

— Îine o rokie della mine, mi fiî kredinvoasș; eș mî gîndeskî la ferivirea ta.

— Sîrst mînele, kokoniș.

— Dste de te kîlkî; mi mîine pînz 'n zior sî fiî în Tîrgîl Kîkîlî.

— Lasî-te ne mine.

Dîne o orî della aveasș konvorbire, Ionîș era în faga Mistiveskîlî, kare așlase della fidelîl sîș servitorî atît konversagia Efîmîgeî kî Cherșreanș, kîm mi konversagia Ileanî kî stîpnîa eî: Ionîș era drîgîșî ileanî m'alîș Marîșgeî tot de-odatî; ne amîndîorî le Isbea din ordînl Mistiveskîlî.

— Sî trîemîi, Ionîș, zîsse Mistiveskî. Dste mîine în tîrgîl kîkîlî înaîntea Ileanî; mi tokmîntî tî servitorîî trebîncîmîi, oamenî kînoskîșî îie pentîr kredînga lor, mi kîrora sî le daî kîte treî galbenî dela îine, kî kondîgia d'a ne sîsîne tot îe so va netîreîe în kasa Cherșreanșlî, mi d'a ne servi interesele kî kîldîrî. Îine mîso galbenî pentîr arvînzî, kîte dîoî galbenî de omî. Askîndete în vre o kîrîșmî d'allîșîrea; mi kînd veî zîrî ne Ileana, aratî o lor, mi eî sî îasî înaîntea eî, stîrsînd a fi nrîîmîșî de dînsa kî orî îe preîșî.

— Veî fi mîșîșmît de mine, în aveasșta ka în toate.
Sî venîm akîm la Cherșreanș.

Kîm sîsî a kasî, kîmî ne Marîșga, o bîttî bine mi o amenîngî kî nîstîlîl ka sî 'î sîsîe îe mîtie desîre Avestîga; Marîșga nîzî o tîcere profîndî, kî toate maltratîrîle mi amenîngîrîle.

Cherșreanș se îndrentî anîl kître kamera Aves-

tigei, karo se kaskasse. Bvttz în xmr, ea nx resnansse;
bvttz mai tare, ea se pnfzks kz se demteantz.

— Cine e la xmr? Intrebz ea.

— Eş, deskide, resnansse ellş.

— Tx emti, Iorgale?

— Eş. Deskide mai iste.

— Ce vreî?

— Deskide, rzkni bzbatsl ka xnz tigrz.

Avestiğa deskisse zma.

— Ce vreî la ora asta? illş întreabz ea.

— Voiş keile Dşmitale, toate keile.

— Ce sz fayî ks elle?

— Asta e treaba mea.

Bzbatsl zrı keile ne o masz, le lşz mi învenş
sz kaste nrin toate kstiile nevestei.

— Ce 'nsemneazş asta? întreba ea.

— Asta e treaba mea, resnzndea ellş mereş.

Ea lşz o karte mi se pnfzks kz vitemte. Cerbş-
reans nx gşsi nimik, mi emi afarz, lşznd toate keile.
Dşne o semi orz, Mistiveskş dette semnalşl. Avestiğa
deskisse fereastrz, dette billetsł mi priimi resznşsl
din karo aflş tot ceea ce se netrekasse în acea searz
între vara ei mi bzbatsl szş, mi între Efimiga mi I-
leano.

Dşne dşoz ore, vineva bvtea învet în zma kamerei
Avestiğei, karo era demteantz. Ea se dette jos, mi
pşsse şrekca la xmr.

— Kokonigz, kokonigz.

— Tx emti, Mariggo?

— Eş, deskide.

— Iorgz s'a kşkat?

— S'a kşkat.

Avestiğa deskisse şma, mi Marışğa i nerrı tot
çe se netrekusse între ea mi Iorga, adzogınd kə ellə
a kəstat nrin toate dslansrile, kə a sokotit ne toğı ser-
vitorii, mi le a zis k'a dsoa zi sʔ iasʔ toğı din kər-
tea lʔi.

— Of! Kokonigʔ! İnyens a nlungə Marışğa, kənd
mʔ gʔndeskə kə te lasʔ singər kə kokonə Iorga!.

— Fiı İniuntitʔ! Peste o sʔntʔmʔnt saʔ dsoʔ, veı
veni iar. Pʔn' atəncı, sʔpʔnəl tʔə o İonigʔ. Çine dsoı
galbenı, ka sʔ aı kə çe tʔrı nʔnʔ la İntərnarea ta aıçı.
S'aszim de bine!

— Sʔrat mʔnʔmıga, kokonigʔ! Dəmnəzeş sʔ'ıı dca
dsne İnima Dəmitale çeə bənʔ mi mİloasʔ!

— Amin.

A dsoa zi Avestiğa, ka sʔ addoarmʔ ne toğı, se
dsse se netrenkʔ toatʔ zİoa la Efımıga, prea İshİta eı
verİmoarʔ, pʔfʔkʔndə-se kə nʔ mİlie nİmİk. Scara tʔr-
ziş se İntərnʔ a kasʔ, gʔsİnd kasa skİmbatʔ mi alıı ser-
vİtorİ İn kʔrte.

— De çe-aı gonit, dragʔ, toğı servİtorİ? İntrebʔ
nevasta kə mİrare ne bʔrbʔgelləl eı.

— Fiİnd kə dsoı ereaş İngellemı kə nİnte xonı,
kari s'aş nʔrİns de polİgie astʔ noante, mi kari kəgetaş
a mʔ fʔra ş'a mʔ ommorİ; iar ne İşnʔneasa Marışğa am
gonit-o, fiİnd kə am gʔsİt İn İada eı maı mİlte İskrərİ
fʔrate.

— Trebʔe sʔ kastʔ mi oş nʔrİn İskrərİle melle;
noate 'mı o fi fʔrat mi mİe mİlte İskrərİ. Çine kredea
kə ačeastʔ fatʔ sʔ İİe nİmİkʔtoare?

Avestiğa se pʔfʔkʔ kə krede, mi kʔrtʔ dsoʔ ore
nʔrİn İskrərİle ne şnde bʔrbatəl skotovİsse toatʔ zİoa
mi toatʔ noantea.

Pe kînd Cherborean da relaxisnî Efimiței desne
celle întîmulate dolla desnîrgirea lor, Mistiveskî auzea
mi ellî din parte î bateriile salls formidabile, dirrigoate
kontra Cherboreanlî mi kontra Efimiței.

Maî zntîî Avestiga, ka sî joace o festî bîrbats-
lî ei, dîne indemnî lî Aleks, dette Karolineî zî bil-
letî kître Efimița, tokmaî kînd Cherborean intra ne
poartî.

— Unde te dîci? întrebî acesta ne Karolina.

— La kokonița Efimița.

— Pentru ce?

— Sî î daî zî rîvanî.

— Adîs sî î vîzî.

Fata din kasî i dette billetî, ce era limit kî bîl-
linî; bîrbatsî illî desigillî, mi citî celle zîmîtoaro:

Verimîoarz,

„Vino azî sî netrechem împresî. Iorgî pleakî la
vînzîtoare, mi vine noimîtîne. Am sî î komînikî mîlte
îskîrîî interesante. Te aîtent.“

Vara tî devotîz.

Avestiga Cherborean

Bîrbatsî bîzgî billetî î: nîlikî.

— Îline, dîte kî dînsî, mi întoarçeto kîrînd.

Apoî se îndrentî mi ellî ne altî kalle kître E-
fimița.

Efimița se gîtia sî iasî, kînd se întîlnî kî vî-
rî sî î îî pragsî zîneî.

— Aî cherçetat billetî ce priimîî akîm della A-
vestiga?

— Nî e nîmik înteresant.

— Jsrî tã ne viaga maiçei talle kã 'gî am dat eã
vr'odatã o razã de speranțã?

— Jsrã.

— Morî dar, snerjãrile!

Zikãnd aceste vorbe, Avestiga deskãrkã snã glongã
al revolverãlãi allãtsrea kã vãrãl ei....

La, avestã sgomotã, bãrbãtl mi martoriî intrarã
repede în kamerã, xrmãî de togî servitoriî. Fratele
Efimiçei, de snaimã, kãzãsse jos, nallid mi tremãrãnd.

— Bine aũ venit! zisse ea çellor de fațã. Mise-
rabilãl avesta a voit....

— Destãl! intrerãmne Çerbãreanã. Am vãzãt m'-
am azit totãl.

„Domnãle, adãogã ellã, adressãndã-se kãtre vãrãl
sã, emî snã infamã; mi kãnoskã ne astorsl avestei
farse. Akãm îngelleg totãl. Dãtte de snãne avellei in-
trigante kã o disprețãeskã; kã d'azî înainte sã nsmãl
kalve în kasa mea.... Emî, Domnãle; mi mëlgsmentete
kã atãta.“

Fratele Efimiçei emî rãuinatã mi konsternat; iar
martãriî fãkãrã komplimentele lor sincere avestei Lã-
kregiî romãne, demnã nepoatã a Lãkregiei lã Kolatinã,
kare provokasse kãdereã tirãnlãi Tarkvinie, mi pro-
klamarea de kãtre Brãts a rensblivei romane.

Dãne plekarea martãrilor, Çerbãreanã kãzã în ge-
nãkî la nevasta lãi, mi î deskoneri totãl, çerãnd grãgie.

— A! nãisl de șarne! strigã Avestiga. Îmî da
sãrstarea lãi lãda! Tokmaî ea vine sã bage intrigã
întrø mine mi tine! Kãnd va așla Mistiçeskã avestea,
se va krede însãltat; mi, kã drent kãvãntã, va rãmne
orî çe legãminte k'ãnã amikã kare l'a bãnãit nentã a-
dãoa oarã!

— Avestigo, te konjeră ne konillăi tăă, nă sună nimik d'avestea Mistiveskălă.

— Dar martoriî kari fără faț la avestă skandală, nă vor vorbi ei? E kă nătingă a nă afla Mistiveskă aveasta? Și vară tă, se va onri ea ați?

— Orî kăm, noi să năzim tăterea. În fine, m'am inkredingăt de inovența tă.

— Te ertă, fiind kă ai avăt simplitatea a krede nirele șnei femeî kară a văt să'ui resbăne kă mine pentră disnregăl țe'î arăt Mistiveskă. Vaî! țe strikă eș daka Mistiveskă o disnregășește?„

Cherbreanș era mistifikat ne de nlin. Ellă sșrătă măna Avestigăi, kară din avelă minșă de-veni idolăl lăi. Ea illă sșrătă ne obrază. Agșrida se făkă miere.

CAPITOLU IX

O galerie de tablouri conjugale.

La o sentință della scena deskrise la finele kanitolălei precedente, Țerbăreanu dette o serată măsicală unde invită multe lume, mi nentru care kelxi melgi dăkagi, kăutigați în kărgi kă kăteva zile înainte.

Sallonsi era destinat nentru dangă; o kameră, nentru damele kari jskăș lotonă; o altă kameră, nentru bărbagi kari jskăș stosă mi preferanță; o altă kameră, nentru disksigianți litterari mi politice; în fine, o kameră nentru bșfetă, care ellă singră kosta 50 dăkagi. Băksria era generală; mi ferivirea eroilor nostri în kălme!

Din întămplare, mă aflam mi oă la acea serată măsicală, invitată de Țerbăreanu, kă kare făkssem kănomtingă de kărând. Mistiveskă kănowtea intrigele amoroase alle cellor măi multe femei din velle de fagă.

— Tă nă dangă? mă întrebă Mistiveskă.

— Îmi plăce măi mult să admiră ne veș de dangă bine, dekă să mă espiăș oă la risă avestora.

— Kăm se vede, euti tare ambigiosă!

— Nă voiș să devăș ridicolă.

— Veș fi dar să bărbat nonredestată, daka 'giō frikă de ridicolă.

— D'atcea mî mi kodeskî a mî însîra, temîn-
dîmî a nî da neste vrî'n Drîksînorî de nevastî sîb
forma sîsî Angelî de fatî.

— Aî kîvîntî; kîsîtoria kî fete e în genere
o lotîrie, sîde vineva abia kîutîgî sîsî nîmîr la o
mîc. Eî sînt xolîrît a lîa de nevastî o vîdîvî.

— Îmîrîîmîeskî gîstîl D-le, fiînd kî merîî la
sîgîrî. Trebîc sî kînîutî mîlte dame din vîlle de fîgî?

— Mîî nî tînte.

— Sînt kîrîosî s' aîsî kîte dînrîînsîle sîntî
oneste mî vîrtîoase?

— Dîne terminarea kadrîllîsî, sîde sînt angîeatî
kî Doamna kaseî, vîîsî sîsîfîcîe dîrîngî Dîmîtale.

Înrîdevîr, dîne terminarea avîllî kadrîllî, sîde
mîî toate Damele mî Dîmîvîllele dîngîrî kî adora-
torîî lor, Mîsîveskî îngînî asîfel:

— Vîm trece în revîstî nîmîî ne femeîle mîrî-
tate; nînrî vîdîve sînt îndîîvîntî. . .

„Vezî tî aveîa femeî kare mîde în avîllî fotolîî;
allîtîrea kî avîllî jîne, bîne kostîmatî? Este sogîa
avîllîî bîrbatî kare seîmînzî kî Vîlkan, mîî kare joîkî
nîreferîngîî lîngî D-nî Z. . . Kînd s'î însîrat, ellî
era de 50, mîî ea nîmîî de 17 anî; de mîî formîî a-
mîndîolî sîsî mare kontrîstî în tînte, ea kînsîmîîîîîîî
a'î lîa de bîrbatî, kî skînsî d'î a vîe o skîzîî în vîî-
tor la nekînsîksîngîele oî. Ellî transîortî ne nevîsta
lîî la gîrî, kîar a dîza zî dîne kînsînie. Temînerîmentîî
eî, edîkîngîîneî, sîvîetateî în kare trîsîse kî futî, o
fîksîrî nekînsîksîntîî la o sîntîmîntî della kînsînie. În
mîse lînî de varî kîî a mîezît la gîrî, a skîmbît mîse
kîrtîzînîî, nîrtî îmîîegîîîî, nîarte kîlîîtorî, nîarte vî-
vînî nîronîetîrîî, toîî de dîfferîte nîsîngî mîî kîndîgîîîîî.

— **Și bărbatul ei?**

— **Vedea, mi nă vedea.** . . . Ea avea asupra lui o mare autoritate morală.

„Veni carna, mi ea se strămută în oraș; mi nă-mai voi să șează kă bărbatul ei la gară, kă nițî snă pregă.

— **Săb ce nretestă?**

— **Kă e amală.** De kăte ori bărbatul venea în oraș, să kă să se distreze, să nentă vr'o trebăin-
uă, nevasta lui era tot de-șna în amternă, săfferind,
kănd de migrenă, kănd de kolikă, kănd de stomăkă,
kănd de friguri. . . . Săfferingele ei insă ereaș nămai
zioa; Lăna inflișingă măt asupra sistemălei ei nervosă,
fiind kă mai în toate nopțile era sănătoasă. . . .

— **Kăgi anî de kănd s'a mărîtat?**

— **Dșoi-snre-zeye anî.** Este femeea cea mai
șmărikă din kăte am văzut u'am aszit. Kă toate aye-
stea, are inimă bătă; ama de bătă, în kît nă utie
reflăa nimik nimăni. . . . Kănd veî chereta lista kon-
kistelor sale, te veî mira văzând snă ispravnikă all-
tărea k'ă logofegeliă, snă artistă alltărea k'ăni ling-
kană, snă maioră alltărea kă snă kadetă, snă profes-
soră alltărea kă snă elevă de 15 anî. . . . Săma to-
tală a mărîtorilor ne kare koketta noastră 'i-a făkă
fericigă, se șrkă la 40, minimum.

„În fine, mai deșnăzi, bărbatul acela kare unde
kolo ne găndări, se înamoră de dănsa; i mărîsse ne-
vasta de kăteva lăni; inima lui avea nevoe de kon-
solăgăne! Ellă tot deșnă kritikasse n'ăveastă koke-
tă, kritikasse tare mi în năblikă kondșita ei skanda-
loasă; se înamoră insă de dănsa, mi 'i năpromisse a o
lăa de soție. Nășoi adoratoră, kare trăia kă snă er-

timpu! acesta trăsese la o regină: n'avea kasă, n'avea masă. Măca la konsengenii ei, dormia la amicele ei intime. Bărbați ei, june atânci de vr'o 25 ani, se înamora de dansa; mi, făr vrea pîringilor, se kăsnă kă ea la snă sată. Ellă se pârta kă nevasta lăi kă snă monarxă rafinată kă snă poplă zavergă. Adio, petrecheri! Adio, primblări! Adio, ballări! O fără insă o bână menageră mi o bână sogie; dar o oftikă! Dăne vr'o 15 ani de kăstorie onestă, ea mări, plănsă mi de bîrbați mi de toți kănoskăii ei. Kă a trăit kă adestă bîrbați, acea femeie a fost mi onestă mi virtuoasă. Ce e drent, nă năma kondsita bîrbațlăi, ci mi amoră ei nentă dănsă a kontrăbit măt la aveasta. Dăka adest diplomat avea nenorocirea a lăa de nevastă ne koketta, kă kare se înamora dăne moartea nevestei, kă toată diplomăia lăi, era să fie minotărisată. Kă a dăoa nevastă, ellă trăcunte bine; întăi, fiind kă ea illă stimenă: a lăato fără zestre; m'al dăoilea, fiind kă ellă este snă bîrbați kare nă se lasă a fi minotărisată.

— Dar acea Dămă, kare nare a nă fi în toate mingele ei?

— Ax! frate! Este o nebnă de Balamsk! Știă kare e bîrbați ei? Acela kare fămează ne gîndări în kamera de diskăisiă, rezimat de sobă. Este snă din cei mai onorabili bîrbați: karăteră, inimă, kăltăre, smirită, nimik nă'i lăseunte. Ei bine! Înkinșeunte kă este omăiă cellă mai nenorocită din lăme!

— Știă ce l'a silit să ia de sogie n'avea nebnă?

— S'a însărat la 23 de ani: abia emisse din kollegiă! S'a însărat nentă kă să fără mălysmirea măikăsei, kare voia să l'vază însărată. D'a dăoa zi dăne

kănxnie, s'a kăit; dar, ne de onarte komi, ne d'alta pîringi, ne d'alta răuinea de lăme, illă făkăr s'z rabde nebăniile ei, ka mi Sokrate răsłatea Ksantinei. Trebse s'z intri în kasa ei, ka s'z te inkredingezî kăt trebse s'z sxfere bietsl bərbatš! A întrebăngat omă, 4e e drent, toate mijloachele ka s'o dea ne kallea dreant; dar kă nebăni sl 4ine o skoate la kalle? Pe lăngă alte nebăni, 'i a intrat în kană kă este mi poet; kătre toți ami4ii bərbatšlăi, ea revitează verssri făkate de dănsa, verssri de nebăni. Daka bərbatšl se învearkă a se onăne la vr'ăna din nebăniile ei, ea d'odată năne mănile în molderi, mi învene a striga în găra mare; „sant stăpînă assolătă ne găstările melle; trăsăkă kă zestrea mea; nă'mi nasă de omnia năblikă; daka bərbatšl nă e mălgămit de mine, s'z năve; eă utiă s'z trăsăkă făr bərbatš; voiă fi măi ferivită singără dekăt k'ăn bərbatš mototolă.“

— I trebse dar s'ă bərbatš măskală? . . . .

— Eă n'ami nătea trăi o zi kă femeea a4easta.

„S'z ne întoar4em oki delă a4estă spektakolă.

— Ia s'ănemî, te rogă, 4ine e Domnăl a4ella bėrtosă mi skărt, mi kă okelarî ne nasă, mi kă găleră a la Meternixă?

— Este s'ă bərbatš predestinată par excelence. Renosata nevasta lăi era kărbăne akkonerită, draksl insovomită; d'a dăoa zi dăne kănxnie, ea a minotărisat ne bėrtosă ei bərbatš. Era femeea 4ea măi kauri4ioasă mi măi inkăpănginată din kăte am vărăt; detesta ne bərbatšl ei, nămăi fiind kă nă semăna kă eroi din romăngările kare 4itisse kănd era fată mare.

— Nă 'lă lăasse kă konsimpăimăntă ei?

— Ba da; insă nă'lă stima; s'ă măritat. ka s'z se.

emanvineze de tătella pîringilor. Dău'zîă ană de sîf-feringe, bîrbatîl o sîrîrinse în flagrantă deliktă kă o kalfă della o lingkănie; martoriî konstatară fantă; bîrbatîl o năsse într'o trîsărî m'o trimisse la pîringiî ei, sînde mări de oftikă, dău' zîă ană de remăukare terribilă.

— Dămnezeă s'o erte! Dar bîrbatîl avella kă fi-sionomia de Xienă, mi kare kastă tot în pîmintă?

— Ellă a gînt dsoă neveste; cea d'întîiă era o femeie romantikă; cea d'a dsoă, o nebsă de felă a-vellia kă kare făkăuî akăm kăpoutingă. Avarigia, ka-lomnia mi golosia, trei vigirî domnitoare alle avestă bîrbată miserabilă, desgăstară de dănsal ne nevasta lăi cea romantikă, kare 'mî smintisse kreeriă kă WERTER al lăi Goete mi kă LELIA a lăi George Sand. Dăuă trei anî d'o viăgă amărită, ea se despărgi de bîrbatîl ei, mi se înamoră dăne Domnăl avella kare se primblă ne gîndări, kă măinele ala Napoleon, m, kă faga a la Neron.

— Aktorăl avella, esagerată în toate? Avellă tină al poetălăi romantikă de D. Millo?

— Ellă însăuî.

„Kăm deveni possessoră ne iuima avellei femeî, pîbzădîosăl ei amantă o îmbrăkă într'zîă kostăm ori-entală, mi kamera ei o tanigă tot dăne gătăl orientăă.

— Kăm 'se vede, toate gătările selle sînt ori-entale?

— Kam aua. În lînsa lăi, amanta medea toată zioa fîkisă în kamera ei, (keiea o pîstra ellă); mi ea priimă nătreuă ne fereastră, de la o servantă fi-delă ut devotată lăi; toată zioa o vedea restărnată ne sofa, kă kafeaoa lîngă dănsa, fîmînd dîn nergelea,

admirândă'mi nosele mi kostamăl orientală în oglinzele de klemtară alle Ovidențelăi, mi citind romanele lăi George Sand m'alle lăi Göete. Seara kamera era lăminată d'o kandelă kolorată; mi kănd amantăl intra în temnăl Afroditei, o afla năstind într'ună năoră de tătănă; iar ea, toată în albe, nărea o fantasmă kăm 'mă o inkăsemte imaginăgiea năor năeji germani. În năngile velle frămoase, amăngi rătăceaș, ka dăoi Somnambeli, ne kreasta kolinelor, năin văile obskăre, năntre stăncele rinoase, kontămnănd în tătăre, ore întregi, frămăsegea Lănei, mărăra anei, kăntekăl nărivigetoralăi; în năngile năioase săș geroase, eroi medeaș inkimă în kasă, ka srsăl iarna în vizăina lăi, trăind o viață sărdanănalikă. . . . Ayeasta a gănt vr'o dăoi ană. Într'o seară servanta ei aleargă într'ună sșfletă la medikăl kărantă, răgăndă'lă să viie iste sșskăne de la moarte ne doamna ei, kare se inveninasse kă moriçoaikă. . . .

— Dar ăe nevoe a avăst să se omoare? întreabă medikăl ne servantă.

— Bănește ne Domnă k'ar fi xămărezat.

— Nămaă năntre ayeasta trebăe o femeie să'mă ridice viață?

Anoi, de, illă isbește mălt! Awa este năstia de dragoste!

— Arde-o-ar fokăl de dragoste! zisse medikăl rızind.

În fine, kă lante dăle mi kă sănge de răgoi, e-roina dette afară tot veninăl destinăș năntre moarevi. Nă treks mălt, m'ăzărăm kă iar s'a inveninat; d'astă dată, tot ajătorăl medikălă a fost fără folosă. Pe nătăl morgiă, se zice k'ar fi năronăngat ayește kăvinte:

— Of! răsăm înăi pare că moră neutre ză. . .“

Moartea îngere pe bazele ei altimel ksvntk.“

— Dar acea femeie makră (slabă), zskatz, kă trăsrele fisionomieî askăgite, mi kare seamănă kă o Veverigă?

— E Neaga rea din poveste; femeia cea mai ardeată din kăte am vâzst. Ea a lăat din amoră pe bîrbatîl avela spînză mi zskăgîvă, ză omă ardeată kă mi dînsa, ză grossolană innorantă. Şante anî aă trăit imgreză, kă kăinele kă nisika. Ea illă cikălea toată zisliga; mi kă kăt tăcea ellă, kă ată ea flekărea. Zneorî ellă o inkidea în kamera ei, mi ea spîrgea geamăi mi oglinză, mi arăka tot pe fereastră. Într'o zi nlekară amăndzoî s'ămî vază konsăngenî; mi ellă o pînzstî la mamă sa, o vâdzăvă rea kă mi fiesa; neste treî zile, bîrbatîl se pomenî kă dînsa în kasă, kă vînztoră kă zrsă în sninare. Ellă lăz atăncî pîmka m'o oki; ea se pîsse la gîntă, mi zisse: „na, doz treî. Fok!“ Bîrbatîl inchenă s'ă rîză. Nevzstăika trismă. Toăî prevedeaă k'ăceastă kăstorie o s'ăibă ză trăgikă sfîrmit: dăne stărsingă tăsror, Konsistorîl î de-spîrgî. Ea este akăm vâdzăvă, mi e ată de rea, în-kă servitorî mi adoratorî ei nă not tră kă dînsa dekă 24 săă 48 de ore, cel măt. Să fereaskă Dăm-nezoe ne totă neamă omeneskă, ortodoksă mi katolikă, de nikătgă, de fîmă mi de măierea rea.

— Dar acea famee melankolikă, kăre niă nă dan-ă, niă nă vorbeante, niă nă joakă lotonă, çî stă tot pe gîndări?

— Înfortsnata! Kăstoria ei este oglînda mai tăsror kăstoriilor din zioa de azî. Înkinsemtogă kă kăstoria ei a gînat nămai o lănză.

— Din ce kaxs?

— Din kaxsa nemernicieî bîrbatxlî ei, kare este a-
chellâ vagabondâ, destrîmatâ wi fanfaronâ. Ellâ a krezst
kz kîstoria este o netrevere d'o noante la halâl mas-
katâ. Vede ahea femee melankolikâ, i nlace, wi prin-
tr'ânâ samsarâ de kîstoriî, o ia de nevastâ; kel-
tseute la nîntz neste vînvî sate de galbenî, a natra
parte din zestre; a dsoa zi însz se kîeute, se snerie
de fanta sa, vede kz kîstoria nâ e o glîmz, wi între-
bîngeazw mijloacele velle maî infame ka sz se desnargz
de ea; arsnkz kalomniile velle maî negre aszura bieteî
femeî, kare are o mie de kalitîgi, wi kare meritw o
soartz demur de inima ei. În fine, prin maniera lî
bratalz, ellâ o forgz a fîgi la pîringîi ei, fîrz a'î in-
nania mîkar zestre kare a keltzî'o într'o lînz. Kon-
sistoriul a pronunyat erî desnîrgirea lor, kz konsîngî-
mîntul amîndîrera. Kînd îllâ întreabz vîneva: „Ce
tea sîlit a te însira, m'anoî a'gî lîsa nevasta?“ Res-
pînde rîzînd: „Eram beat kînd m'am însrat; m'a dsoa
zi m'am vîzst în langîrî, wi am rîmînt langîrile skla-
vieî; libertatea e maî skîmnz dekît totâl.“

„Fie aheasta o legîsne pentrz pîringîi, snre a'wî
deskide okîi bine kînd îwî mîritz fetele.

— Asemenea miserabilî, observaiâ eâ, la nagîs-
nele vîvilisate, sînt provokagî de konsîngenîi femeî,
însîltatz kz asemenea modâ infamâ; wi nînz în fine,
ei sînt morgî, wi societatea skînatz d'astfel de mon-
striî sociali.

— La noî e din kontra, fratele meâ! Asemenea
infamî nâ sîfferz nimik nîvî din partea legîlor, nîvî
din partea pîblikîlî, nîvî kîar din partea famîlliilor
ofensate; ba sînt înkz bine vîzîgi, bine nîîmîgi; wi

orî kînd mi de kîte orî vor sî se mai însoare, nîringii se întrekî a sakrifika fetele dîne asemenea monstrii.

— Ka la noi la nimenî! Bietele femeî! Elle sînt la noi niute adevîraîi martiri!

„Dar aîea femce înaltî, orgolioasî, ce 'mî dî aerî de reginî?

— E fata zîi ex-boerî din protinendada; mi bîrbatî ei e aîellî jîne intelligînte ce dangî akîm kî D-na Cîrbîreanî. Ellî este fiîl zîi Postelnîcîlî, lîat ne prokonsealî de tata neveteî lîi, kare s'a înamorat de dînsî la etatea de 12 anî, imitînd ne mama lîi Remîs mi Romîsî; kî differînga kî Rîhea Sylvia fî îngronatî de vîz, fiînd k'a violat jîrîmîntî de kastitate fîkîst n'altarî Vestîi; iar fata boerîlîi, kare se krede strenenoata lîi Mircea Vodî, fî datî kî sila dîne fiîl de Postelnîcîlî. Dîne niute vekî xrisoave, ellî se krede a fi adevîratî strenenot al lîi Mircea, eroî della Nikonolî; nevasta lîi însî îllî dispreîemîte, sîb kîvîntî kî ea este astîzî fatî de Mare Vornîk, nî kîria monî mi stremomî fîgîreazî îî bîtîlliile lîi Radî de la Afîmagî, Mîxîi Viteazî mi Mateî Bassarabî; kî prin îrmare, ea e nobîlî, ka o fatî de Lorîi Englezî; iar bîrbatî ei, zîi moîikî, zîce ea; mi 'lî trateazî ka astfel, addîkîndî amînte tot desna origînalî nîlebeanî; mi zîkîndîi, kînd î e lîmea mai dragî: „taî tî sî vorbeskî eî.

— Aîeastî kîsîtorie îî addîce amînte o trîsîrî de snîritî a lîi Solomon, ka konîllî. Fiîl lîi Davide al Evreîlor se jîka armîve kî konî de etatea lîi.

„Îî Evreî din noîorî se nresîntî la Solomonî, ne kînd jîka armîve:

— Solomoane, ziye israelitul, m'a trimis tatălă David ka s'ni snă ts ne kare din trei fete s' ias de nevastă? Ōna e mai avstă de kăt mine, alta e mai de neamă de kăt mine, alta e de notriva mea.

„Solomon, srmăndă'ni jokl, resnăse:

— Tavī ts s' vorbeskă eă, skoal' ts s' meză eă, fie ksm voemti ts.

„Aveasta o renetă Solomon mai de mltă ori.

„Israelitul, omă simlă, nă ingellesse filosofia avestor kăvinte; allergă inanoi la Davidă.

— Îmărate, zisse dănsă! Solomon 'mī-a resnăns aveasta: „tavī ts s' vorbeskă eă, skoal' ts s' meză eă, fie ksm voemti ts.“

— Mī n'ăi ingellesă nimik din vorbele avestea?

— Nă, lăminate îmărate!

— Kredeam mai de sūrită ne fiī lăi Israelă...

„Askăltă dar, zisse Davide; mī bagă bine în kană ceaă ce veī aszi.

„De veī lăa de nevastă ne fata ceaă mai de neamă de kăt tīne, ea iğī va ziye în toate zillele: „mī se kade s' meză jos, kă fată de neamă marc; iar ts s' meză în nicoare, în năn'ea mea, kă snă omă de răndă, aī kărsia momī mī stremomī aă slăgrit m'ăă robīt la momī mī stremomī meī.“ Mī de veī kăteza ts a vorbi m'a lăkra kă snă bărbaț, ea se va nlănge la neamă-rile eī celle mī năternice de kăt tīne; mī cellă mī tarc are mī tot de-șna drentate; mī ts veī fi smīlit, mī te veī da dăne nără, mī te veī krede ferigīt a fi servăl nevastei talle. Aī ingelles, fiale allă lăi Israelă?

— Am ingelles, lăminate îmărate! Nă voiă lăa de nevastă o fată mī de neamă de kăt mine.

— Daka veî lăa de nevastă o fată mai avută de kăt tine, en îgi va zice, în tot minţal: „tačí ts din găr, kă mie mi se kade a vorbi m'a noranvi; iar gie a askalta m'a te sşnşne; fiind kă kş zestreă mea trăomţi ts, din zestreă mea îmbrăčí, kş zestreă mea te fşdslemţi.“

„Şi daka veî ksteza ts a vorbi m'a lăkra ka băr-batş, ka kanş al femeii, ka nşrinte al koniilor, ka stălnel kasei, nevasta ta se va nlşnge la neamşrile ei velle avşte; mi velleş avştş are mai tot de-şna drentate; mi ts veî şi şmilit, mi te veî krede ferivitş a te rşmai servşl nevetei talle. Îngelles-aî mi ayeasta, şi-şle allş lăi Israelş?

— Am îngellesş, lşminate îmnşrate! Nş voiş lăa de nevastă o fată mai avută de kăt mine.

— Iar daka veî lăa de nevastă o fată de notri-va ta, ničí mai de neamş ničí mai avută de kăt tine; o fată kare a fost kreskăt de nşringii ei în frika lăi Iexova, adikş în dşşal vellow 12 noranvi alle lăi Moise; o fată al kşria nşringi aş trăit liniştiğı mi ferivitğı, mi aş mşnşit amşndşoi în drentate mi în kredingş; o fată insfirmiit kş jşdekatz dreantş mi kş inimş kşratş; şnş nşmşntş bşnş mi roditorş, şnde şşmşnga şş ro-deaskş înzevit; atşnvi ayea fată va şi sşnşş gie, ka şnş nşrinte; mi te va işbi, ka n'şnş frate mai mare; mi te va vinsti, ka ne stălnel familliei, mi ka ne nşrintele koniilor; mi i va şi ei milş de tine; mi te va îngriji kş kşldşrş la şşfferinge; mi te va mşngşia la nekazşri; mi va ekonomisi velle agonisite de tine; mi va şi kasa ta ka şnş stşnş de miere; mi ea va şi mat-ka stşnşlşi, iar ts, albina stşnşlşi; mi va înflori kasa ta, kare va şi ka şnş şinikş resşdit lingş isvoarele

anelor, ce' mi va da rodul săă la timuși săă, mi la
smbra kărsia se va adănosti kălttorul obbosită; mi
konii tăi vor fi niute komori nentre tine; mi în bă-
trânegele tale velle adănuși, veși alla ajstoră mi milă
della konii tăi, kari vor fi imnrejșrul mesei voastre ka
niute tinere odrasle de finikă imnregișrul Kedrilor Li-
banălsă; mi bine-kăvântarea lăi lexova fi-va neste
kasa ta, mi neste famillia ta, mi neste semingia ta!

„Ingelles-oî aksm kăvintele ingellente alle fiisăi
meş Solomon ?

— Am îngelles, lumineate împărate! Să domnească
anul marelui năstere pentru Israel! Fiial tău cel
îngelent va face ferivirea sursurilor tale! Voi
de neveste, no fata cea de noțivă mea; mi
voi boteza întru numele lui Solomon la tot
anul pentru Israel.

— Țmbăz sârnatos! Mi kəm igi veī aunterne, aua
veī dormi.“

Acesta zise Davide fiilor lui Israel, care se însoşi la faţa cea de potrivă lui, kreskatu în frika zeilor; mi arzi pînă la finele vieţii lui liniştit, voios mi fericit.

— Dacă fii! de Postolnicellă, bărbat! a celui fe-
te de boeră Mare, observă Misticeskă, ar fi cănoskă
ingellentele kavinte ale konillskă Solomon, de sigar
n'ar fi la! de nevastă ne pretinsa nepoată a lui Ce-
nem Vodă mi Mircea Vodă.

— Poate, adăogați eș. Dar când s'ar asbli-
ka avestea, mi le ar cunoaște toți, krezi-tă oare kă
bărbăni ar arma konsiliul lă Solomon?

— Mā kam indoeskš: giind kš omšl e lakomš mi
vanitosš din natšra lš; anoī lksal, adevšrata kangre-

nu a unei societăți, silente ne mslui a kaden in gre-
malla in kare a kuzat fiisl de Postelnicell.

— Ksm ne vom amterne, ama vom dormi.

— Vezî ts ne jnele avella kare karteaz n'avea
Damz in negre?

„Este un poetă din cei norociți dai voakslă XIX.
Poetul acesta observase la teatru că o Damă Mare
ilustră agintă cu lorneta în toate serele de renresintagisme;
ingellessa dar gîndul kokottei; mi într'o seară, o a-
mtență la intrarea d'afară a teatrului.

— Permiteți, vă rog, Doamna mea, să vă fac o
simnă mi singură întrebare?

— Borbește, Domnule, i răspunde Dama Mare.

— Când notă gîsi pe D-na Z.... a kas?

— Pe bărbatul meu? Tot de-una dimineată, în-
tre 9 și 10 ore; seara nu este nici odată akas.

— Mersi, Doamna mea. Am îngellos.

„A doua seară, poetul se dăse la Domnul Z....
kare linsea, dar nevasta lui era a kas; din nenoro-
cire, ea nu era singură, mi poetul se msluami a i lusa
karta de vizită.

„A, doua zi, ellă văză intrînd în kamera sa un
oare kare, ce avea aerul unui servitor de ministru.

— Aici mada Domnul M...?

— Ești snt Domnul M...?

— Snt della Doamna aveea kria i ai vorbit
în skarra teatrului, alaltieri seară.

— Ce nofemti?

— Ami vrea să mtiș daka Dmneata euti într'a-
devră D. M...?

— Ka să krezi că ești snt D. M... trebse să ui

spreț ce am vorbit cu Doamna E... în scara tea-
trului?

— Anna, Domnule. —

— Eatz 4e-am vorbit k8 D-na E... in skara tea-
tr888].

„Doamna mea, 'i am zis, k nd not g si akas  pe
bărbatul Dumitale?“

Ши nevasta D-lxi Z. . . 'mī a resu8ns:

—„Seara, niči odatz; dimineaua, între 9 mi 10 ore.“

— Dămneata cuiți Domnșl M. . . , resnșse lakeșl.

Uine, te rog, aveastă skrisoare; mi rămâi sâ-
nătosă!

— Foarte 'uī mǎlǎsmim!

Poetxl desigilz plikxl, mi skoasse xn billetx par-
fmatx mi kx marginile de rzeua; in billetx se zivea:

„Între 12 mi o oră dăne miezzi nopții, o femeie te va aștepta la noaptea casei mele. Kșvntsl de ordinu este Venera. Ţrmeazz n'avea femeie.

X. . . . .

II. S. Arde acestă bilieț.

„Din kontra, zisse noetel, illə voiš pəstra, avestə
billetš. ka oki dīn kanš.

Poetăl nostră, kare serbează ne Sfingii Ței făr-
de argint, kəmperă nentră prima oară ună borkană kă
nomadă mi o stiklă de es-băket; kă nomada iui ense
părăl, mi kă parfemăl iui stroni toate vestmintele;
anoî se dăse de îmbrăcămînt della ună amikă intimă ună
gerokă m'o nereke de mănăi. Dăne Țe mănăkă kăt
trei mi băș kăt mase, se kălkă; la 12 ore mi jsmă-
tate din noante era la noarta kasei D-lăi Z...

O femeie illă auzenta în pragul noroii, kă nigara
în gsrz.

— Ce poftemi, Domnule? îl întrebă femeea, vându'și kă intră în karte ka a kasă la dănsul.

— VENERA, resnănde noetă, kăstănda'și de kalle.

Femeea illă ajănsse, și 'i zisse:

— Vino dăne mine.

Noetă o șrmă. În kanăl șnei skări din dos, femeea i monti la șreke:

— Ia chismele în mănă, fiind kă skirgie.

— Aî kăvintă, zisse noetă; și, asemenea lăi Tăstă, ambassadoră Moldaviei lăngă Săblimăl Hadimăx, noetă remasse nămaî în kălgăni.

Trekă și koridoră lăngă, abia lăminată d'o lamă mărindă; trekă apoi printr'o sală spațioasă, ce servia de anti kameră, illăminată bine de mai multe lampe. Trekând pe lăngă o șură, așzi găra șiă ministă, ce diskăta kă kollegiă șiă înaltele kestiuni de Stată. Femeea mergea înainte; noetă o șrma. Ellă se ouri la șua konsiliăsi de ministrii, năsse șrekea la șură, și askăltă, șiănd Amoral nentă Patrie.

— Trebăe, zicea șiă ministă, să sfărimăm, k'o singură lovitură, și pe liberali și pe retrograzi; să formăm o kameră a noastră, kă kare să facem din România ceea ce a făkat Kavăreă din Piemonte. Săntegă de prărea mea?

— Foarte frămosă, osservă șiă altă ministă; dar kare va fi năntă nostră de reazimă în ațcasta?

— Politika lăi Guizot.

Kondăkătoarea noetăsi, kare ajănsesse la șua bădărăsi nevetei D. Z. . . se întoarse kătre favoritul Măselar: .

— Înkalgăte iste, i zisse ea.

Dar kare i fă mirărea kănd nă văză pe nimeni

în arma ei. Alergă iste înanoi, mi remasse îmbrămărită văzând ne favoritul Măselor kă vismele în stînga, kă snă stiletă în dreapta, mi kă brekeă linită de gasra broaștei della zua kamerei unde diskutaă D. D. ministrii. Se anproie învet de dînsul, mi lă trasse de gerokă, tokmai kînd snăl din ministrii zicea kă gvernul trebye să armeze politika lăi Guizot. Poeta i fika semnă să se deșarteze; dar biata femeu, nalidă mi tremurîndă, ilă tragea tare de mîneka gerokălăi; poeta, disnerată kă nerde mirăl diskusgișnilor ministeriale, i păsse stiletul în nentă, m' o renezi în mijlokăl sallei. Femeea, sneriată, alergă la nevasta D. Z. . . să 'i rannorteze kondșita negîndită mi kompromitabilă a amantălăi.

În timnul auesta, poeta așzi velle șmăloare:

— Korșunșinea fă o armă fatală în mîna lăi Guizot; ellă năti skămnă auesta la Febrăriă 1848.

— Înta jstifikă mijloacele. Trebye să ne sarkisikăm nentă binele Romaniei, ka Girondiniă la 1793 nentă scrișirea Franșiei. Peară individă, trăiasă nrinșiniă!

— Kă legea elektorată în vigoare, năgino manșe de resușită! Daka liberaliă ar fi kă gvernul, Xidra aristokratikă ar fi sdrobotă fără greștate.

— Liberaliă sșnt kontra noastră; năsisnele atăt 'i aș orbit ne Demagogi, inkăt ei vor lskra kă Retrograziă kontra Gvernălăi. Gvernul însă e tare, mi fără ajătoră Liberalilor: el are fșnkisnele, oare nărl, are korșunșinea sogială. Trismă e al noastră! Odată kăllare, kă bșsdăgană în mîne, vom face a ni se erta ori ăe ilegalitășii. La votă, Domnilor!

— Inkă snă kăvîntă! Eă neră mai măt de kăt

toți Dămneavoastră: până erî liberală, azi moderată infokată, nerămind planul nostru, măine eă sînt mort, mort politiceste, mi nentru eternitate!... Nu mă temă de Kărtea de Kassagisne; mă temă de kărtea cea fără annelă. mă temă de tribunatul istoriei. Să amă-năm diskugiunea, snre a ne mai kibzi, ka să nă ne kîim.

— La vot! La vot! strigă majoritatea.

Pe kînd ministrul procheda la votă, poetul se dirigea kătre kamera Dăvinei sălle, kare 'lă autentă în pragul șmei, făkîndă'i mereă semne să viie mai kărînd.

Atia fă de mare graba poetăli, mi frika țe 'lă konrinse kînd vîză kă sînge roče sităgăisnea sa cea kritikă, inkăt intră deskălugă în kamera Afroditei. Șma bădșarăli se inkisse kă keiea ne din intră.

La 3 ore dăne miezăi nopții, poetul emia pe poarta kasei D-lăi Z..., kare venisse în dăoș gîndări, în noantea ațee, la șma kamerei nevestei lăi, a se informa de sînzătatea ei: fiind kă ea se priefăksse kă e amalată; mi kînd nevasta era nedisnăș, bîrbatăl respekta altarăl konjăgală....

Kăm ajănsă akasă, poetul făks întăi o enistolă anonimă, adressată șnsia din kani liberalilor, în kare relata kă d'amănzăntăl diskugiunea mi devisăisnea ministrilor din noantea preeedentă; dăp'ățee făks o poesie Dăvinei sălle, din kare koniem o strofă :

Frămoasă eutî o angelă! ka rămenile ziorî,
Ka Lebăda cea albă pribeagă prin grădină,
Țe-aci o vezî ne apă, aci iar n'între florî:
Ama parî înainte'mî, kînd Zee, kînd regină!"

„Dăvineea nă se lășă mai preejos dăkăt poetikăl

ei amantă; improviză mi ea o poezie, din care conținem prima strofă:

„Voi vă jskagi adesea k'ană ce neriklosă,
Ks Domnitorul lami, ks seksual cellă frumosă,
Ksm snă konillă se joacă ks-a fokslă volvoare:
Ori cine altă s'ar arde la'ntzea înverkare;
Voi insă nă vă ardeți, ci ardeți ks tandrege....“

Într-o noapte, poetul miși permise armatoarele
osservagiani illastrei sale amante.

— Pentru ce ești infidelă bărbatului Dămitale,
care posedă atâtea kalitziți eminente?

— Pentru singurul kvintă kă e bărbatul meu,
resnăse koketa rizind.

— Nă te'nguegă, Doamna mea.

— Să mă esmrimă mai limpede: fiind kă sânt
DAMĂ MARE.

— Mai puțin nă te'nguegă, angelul meu.

— Ați văzut renesintăndăse drama intitulată TŌR-
NŌL DE NELE (La tour de Nesle)?

— A! Înguegă! Este lege însă ka toate Damele
Marī, în care întră markise, baronesse, kontesse, dă-
chesse, princhesse titlăre, mi regine kiar, să fie toate
kriminale?...

— Poetule, resnăse Dama Mare; tă trăești în-
tr-o lume de illisiani! Inima tă kastă nă kănoamte mi-
seria klasselor din kari fakă eă narte! Afă dar kă sânt
dăoz felări de miseri: snă, esteriore, materială, de
strade; miseria orfaneī, miseria vădăveī, miseria vā-
găslă, innocentă mi îndobitocită, kărora le linsomte a-
desea pătinea din tote zillele; dar aveastă miserie, ce
este ea oare pe lăngă miseria inimeī cellor din klassele să
neriore alle sovietăzi? Tă n'ăi o para în năngă; ești

Însă cellă mai fericit! Ai zărit la teatru o Damă Mare, și s'a părăsit că 'uî face karte, ai katezat, mi eant-te domnă assolteș ne kornel mi ne inima ei. Voemți să te însori? Ei bine! Îuî allegi singur femeea kare 'uî konvine, kă kare te notrivemți la toate; mi eantte fericit! Nă este tot astfel kă Damele velle Marī. Margarita de Bargognia, din drama TÖRNÖL DE NELE, a lăsat de souă nă Lădovik X, regele Franței, fără plăcereă ei: fiind kă așa o chereă politika kabinetelor respektive. Ei bine! Kornel bərbatskă, inima amantskă. Îngelegi-tă kăm o regină a Franței, dă n'o noante de orgii kă gentilomă d'ai Kărgiū, devine fără voea ei kriminală? Ea joakă la loterie kănsă ei, renstagiunea ei de regină gilotinată, snănzărată, săă inferată în ămeră, kă cellă din ărmă kriminală; asta este lăkră ămor? Noi însă, Dame Marī, kari nă sântem regine, esănem nămai renstagiunea noastră de gentilomă; nă ărsănkăm în Sena kadavrele amanăilor nostrii d'o noante.

— Dar renstagiunea ănei femeii, dăne părărea mea, kată a fi mai skămnă dekăt viaga, de kăt totă.

— Poetă! meă! Nă șita kă femeea are o inimă, în kare Natăra a năă amorsă, kă ăăă prinăiniă al vieăei morale. O femeie fără inimă este ăăă kadavră! Kăăătoriile Damelor Marī în genere sânt niute kăăătorii de kalkăă, de konvengiane; sânt ăăă kontraktă ăăăde inăăă avereă mi nosiăăănea, kă kondiăăăni essenăăăiale; dar niăăă avereă niăăă nosiăăănea nă konstităăă ferivireă; ferivireă femeii o konstităăă nămai amorsă. A voastră gloria, al nostră amorsă. Păăăingii meă, milionari, aveă nevoe de ăăă ginere kare, prin năăărouiile selle merite, să ridice famillia noastră la ăea mai în-

naltz treantz a societății. Bărbați mei a fost mini-
stru. Eatz visul de așz al pîringilor mei!

— Trebsia sîrmezi imnălsisnea inimei Dămitale
de poetă; trebsia sîr 'uî allegî singur bîrbatî, zî
bîrbatî noetikî ka Dămneata, nî zî bîrbatî prosaikî.

— Nîmaî o femee liberă, o vîdăvă, poate face
la noi asemenea allegorî; saş cel pîgin, o fată orfană,
kî altă edăkăisne, mi în alte kondițiōnî; o fată înz
ka mine, trebze sîr alleagî între bîrbatî ce 'î destină
pîringiî, mi între nrostităisne saş kăllăgîrie. Feri-
chirea sîr în rîsl cellî mai mikî. Binele assolătî nî e-
sistă. Totî este relativî în lîme.

— Şi konklăsisnea argămentrîi Dămitale?

— Kornî, nentîr bîrbatî kare 'mî flatează vani-
tăgile; inima, nentîr amantî kare 'mî nroksîr poesia
simăgîrîlor.

— Mărgineuntete cel pîgin la amorî zî singur
amantî.

— Ka kîm ai zice: „mălgămeuntete nîmaî kî pîine
mi kî apî, kînd disnî d'o masă regală.“ Azî, poe-
tî mei, e tîrziî! Primî nasă kostî; kînd te aflî în
abisă, e foarte kî greş şrkarea în kreasta mantelî,
n'zî nîzrete de stînkî ka kremenea.

— Aşa dar, totî atîrnî della edăkăisne?

— Totî, totî! Amorî mi utîinga, mama mi bîr-
batî, catî sorgintea ferichirîi familliei m'a Societăgîi.

— Ai kîvîntî! oftă poetî.

— În fine, întrebăî eş ne Mistiveskî, desnodă-
mîntî avestei intrige?

— Ka toate desnodămintele intrigelor de natîra
aveasta. În lînsa poetăî la garrî, zînd avesta a întîr-
ziat vr'o dîor lînî, Dama cea Mare l'a înlokîit kî altî,

kare, de mi nă era noetă, nă era însă bărbat al ei. Poet al nostru, ka mai togă poezii, s'a revoltat d'această infidelitate; m'a răminto kă amanta lui cea aristokrată, trimițându-i snă bilieț kă smîntoarea konrindere:

„Ce să naute din nisikă moarecî mănănkă. Îmi pare rău kă am strikat orz al ne giute. Adio! Rămăi kă nrosa, fiind kă poesia nă e de găt al Dumitale.“

Dar să ne întoarcem priverile della asemenea triste tablouri. Kă kă te sru mai mult în atmosfera societății, unde ar trebui să înținemăi mai mult vir-tute mi nrogresă, având mijloace cei nstingi a'mi kăltiva spirital kă fakla adevărată, mi a'mi înobili inima kă fakla moralei evangeliice, kă kă te sru mai sș ne skarra socială, kă ată afli mai mult denravare, mai mult makiavelismă. Aci resniri snă aeră de kata-kombe mi de morminte; aci krima o veză tronând, Vigilă înkăsnată, gersă nollară al nobilelor sentimente domnind în toată grozăvia lui. Să ne odinim năgin priverile asăna acellă tabloă de kăsnicie, kare rekeamă epoka patriarhală. Veză-tă acellă bărbat kărsnă, imbrățnit înaintea timusăi nreskrisă de legea Natrăi? Amorsă de libertate mi de naționalitate aă konsmat viața lui, nreksm fokal konsmă cellă mai gigante arbore dăne sșnrafaga globăli. Năksat în atmosfera cea mai înaltă a societății, ka sn altă Pavel anostolsă, a rămint kă klasa năstredă din kare fă- cea parte: ellă este snă din martirii kassei sakre, kare a bătut năun la drojdii amara bătăre a esilăli, a sșrăciei, a smilirii, a persekșgișnilor, a kalomniilor infame; dar, asemenea stăncei kă fară din mijloakă oceansă, sșffletă sșă de elită totă a bravat. Veză-tă a cea femeie, kă fisionomia snei Madone rafailene,

modestă în kostumul ei, dăruie în konvorhirea sa, mi
kă năkăste maniere? Este konsoarta avellei bărbatului kă-
răntă, kare, ka mi Tiberiăs Grăxă, sakrifiku mai mult de
kăz nozisănea mi viaga, sakrifiku familiă lăi kiăr, nen-
tră libertatea noporăkăi mi ferăvirea patriei.

Konsoarta lăi, kreskăz în prinăiniă evangeliăi,
n'a addăz illăstrăkăi săz konsorte niăi aărăl snolierăi
săz al trădăriăi, niăi nobleăea pergamentelor; ăi kas-
titătea, îngellenăznea, blăndăăea, kăltăra snirităkăi, no-
bleăea inimeăi, o săpnăere de soră, amorăl mi stima
kătre bărbată, ekonomia kasnikă: virtăăi mai skămne
de kăz toate tesărele, virtăăi kari singăre prodăkă
ferăvirea adevărată!

Intră în kasa lor; veă vedea domnănd ordinea,
ekonomia, armonia kompletă. Ne kănd bărbatăi as-
sădă în kabinetăi săz a lămina noporăl kă făklia ade-
vărkăi, mi a'ă sfărrăma kătenele preăjdăăilor m'alle
sklaviei, sogăia lăi virtăoasă, în mijloăkăl koniilor săi,
lăminăăz snirităl lor kă utăngele folositoare, mi înkălze-
ute inima lor kă fokăl sakră al virtăăilor ăetăăenemăi.
Bărbată mi nevastă, fie-kare în sfera lăi, stăz în
okăi koniilor lor oglăndă viră de nobile mi frămoase es-
semple; ăvestea nătră săffletăl xăăi konillă sănt si-
gilăi nătră ăeara tonită, în kare găfrele se sănz bi-
ne; sănt dălta nătră skălntoră, kare grăăăză o-
dănk în marmăz kăkăterele ăe artistăl voăemte a'ă
imnăima.

Eă bine! Eăz adevărată kăsnăie! Eăz keien
bolăăi mi piatra din kăpăl xăăăăăi a năosăăi edăfăă
soăială, a Erăsalimăăăi ăellăi năoă dăne măăăăăăle bă-
trăăăăăăi Istră, kare va regeneră Orientă, mi va ăivi-

lisa Asia. Eată familia, ai kria konii vor trzi mi
vor mxi ka pzingii lor, kari aș utiist a le insnira,
kz esemple frmoase, respektal mi amorai ktre se-
menii lor, mi kz esemple istorice, amorai de patrie,
de libertate, de drentate.“

CAPITOLU X

Femea ca amantă.

Din velle deskrise în kanitolul nrevedentă, m^{re} înkredingaiș k^{re}, din 35 de femei ce s' aflaș fag^{re} la serata m^{re}sikal^{re} a Țerbareansk^{re}i, maioritaea assol^{re}ș^{re} era nekonseksint^{re}; dar k^{re}șna, k^{re}m am urobat în kanitolul II al avestei onere, s^{re}nt n^{re}ringi^{re}l mi b^{re}rba^{re}gi^{re}l femeilor; ka fete mi ka sogi^{re}i, elle n^{re} nol fi dek^{re}t ceea ce voesk^{re} mamele mi konsorgi^{re}l lor.

K^{re} toat^{re} kor^{re}ngisnea social^{re}, kare ne arat^{re} k^{re} la o s^{re}t^{re} de femei abia noui afla șna mi onest^{re} mi virtuoas^{re}, inima femeii ins^{re} n^{re} este ustred^{re}; sentimentele nobile n^{re} s^{re}nt toite în aveast^{re} inim^{re}; amor^{re}l de natrie mi de libertate n^{re} este ingegat; în fine, fok^{re}l sak^{re}s, kare fave dintr'o femeie o L^{re}skregie, o Kornelie, o Geneviev^{re} (a Fran^{re}ei) este în inima ei fok^{re}l akoncrit k^{re} censur^{re}.

N^{re} voiș vorbi de 9 Oktomvrie 1857, ni^{re}i de 24 Iansariș 1859, la kari femeia rom^{re}n^{re}, k^{re} oare kare k^{re}lt^{re}ș^{re}, a l^{re}at o parte aktiv^{re}, kontribsind malt la realisarea dorin^{re}gelor na^{re}ionale.

Viș la nro^{re}essl ak^{re}sagilor della 28 Sentemvrie 1859, mi la allegerile nent^{re}ș kamera ellektiv^{re} de s^{re}l ministr^{re}l Iensreans.

Serata masikală de la Țerbăreanu a fost la 19 Noemvrie 1859, în prețioa jădekăgiuă proceșăli de la 28 Sentemvrie de kătre kărgile-șnite.

Avestă proceșă era la ordinea zillei; făksse atăta șgomotă, (din kassa proceșălii anti-konstitucionale a Găvernălii Kreșleskă) inkă tot țe era Romăniă adovărat doria triămfăli drentăli, adikă, akitarea akășagilor. Afară de răsoli mi reglămentari, kari nrin kondamnarea akășagilor de la 28 Sentv. șnerăș reintoarčerea vekisăli regimă, țe lo da nșterea în mănt, togă Romăni doriaș kă șinceritate intergereă dăne frăntea Romăniei a netei de revolșionară, nată kă kare inimiciu dării, văzăgi mi akășomi, din intră mi d'afară, voiaș s'o infereze, kă șă jăstifice nrin aveasta kalomniile lor infame.

Femeile romăne kă oare kare kăltără șimșiaș aveasta kă divins lor instinktă; elle kontribisă mălt la akitarea akășagilor de la 28 Sentemv. 1859. Dăm aci șnă esemăli.

Pe kănd că treceam în revistă kă Mistișeskă femeile oneste mi virtăoase în seara de 19 Noem. 1859, aflate în kăsa D. Țerbăreanu, akășim d'odată niute anplăde frenetive, niute bravo renetate, în kamera destinată nentă diskășioni litterarii mi politice. Togă ței din salla dăngăli, mi narte din ței din kamera jăkăli de kărgi mi de lotonă, alergară în kamera de diskășioni, imăină de kăriositate. Bărbăgi anplădăș ne Avestiga, doamna kasei, kare era oratorăli femeilor m'al akășagilor della 28 Sentembrie. Ea kombăttea șofismelee șnă bărbată kare imăntășia ideile Retrograzilor, mi kare șășșinea politika Găvernălii.

„Dăka noi, femeile, am fi fost la 28 Sent. în lo-

kəl bərbaqilor, ziçea Avestiga, vɛ assigərɛm kɛ Gə-vernəl n' ar fi kɛtezat a fəçe çeeə çə a fɛkɛt in nri-vinga akəsagilor; iar ka jɛdektori, am krede d'o datorie sakrɛ a akita ne akəsagiɪ politiçi della 28 Sent.

„D-nɛ N.... a zis:“ nɛmaɪ kɛnd vom avea o gardɛ naționalɛ, mi inamovibilitatea fənqionarilor, atɛnçi nɛmaɪ Gəvernəl va uti sɛ respektə libertɛɟile nɛbliçe; mi magistragiɪ, atɛnçi nɛmaɪ vor nɛtea fəçə çeeə çə çere lɛmea azi della dɛniɪɪ.“ A vorbi ast-fel, este a nroba kɛ sovietaea noastră este o tɛrmɛ de oi, kondɛsɛ de varga de ferɛ a kɛɟiva Desnoɟi; mi kɛ magistragiɪ romɛni nɛ sɛnt dektɛ servɪ ɛmilɪ aɪ Gəvernɛlɛ. Daka in fiekare famillie, mama ar ziçe konillɛlɛ ei, sora fratelɛ ei, nevasta bɛrbatɛlɛ ei:“ Kɛm sɛfferiɟi voi, ka çetɛɟeni, asemenea ilegalitɛɟi m'arbitrarismɛri din partea Gəvernɛlɛ? Vɛ temegɪ de baionetele gendarmilor? Dar çə not o mɛnɛ de gen-darmɪ kontra a sɛte de miɪ de çetɛɟeni? Kondsita no-norsɛlɛ la lɛnie 48, mi la lɛnsarie 59, a dovedit kɛ forga moralɛ, kɛ DREITɔL e maɪ tare dektɛ forga brɛtalɛ, dektɛ DESPOTISMɔL. Vɛ temegɪ oare de nerderea fənqisnilor? Ei bine! Vom inoteka avereə noastră, vom vinde gisvaerele noastre, vom uti a ne dispensə de lɛksɛl nostrɛ; noi kɛnoamtem ekonomia kasnikɛ; siɟi voi liberi, mi dagɪ lɛmiɪ frɛmosɛl esem-nɛ de çetɛɟeni liberi mi de magistragiɪ indenendingɪ.

„Dekɛt sɛ lɛsɛm koniilor nostrɪi o natrie in lan-ɟɛri, kɛm aɛ lɛsato koniilor lor magnagiɪ din Polonia; dektɛ sɛ vedem konii nostrɪi smɛlɛni din brɛgele no-astre, mi inkiɪni in nensionatele rɛsemtɪ, ɛnde sɛ inve-ɟə kɛ Ȧarɛl e Dɛɛnezeɛ, mi ɛnde sɛ site kiar nɛ-mele de natrie mi de libertate; dektɛ sɛ vedem, ka

damele polonese, ne bărbagii noștri martirisagii în Siberia nentru toată viața, moare mai bine mi konii mi bărbagii, în lănta nentru patrie mi libertate!“

Aceste kăvinte provokasseră anlasdele generale, kari addnasseră împrejură Avestigei măi ne toate femeile mi măi ne toți bărbagii din toate kamerle.

„Viș la kestianea de faț, kare este la ordinea zillei în toată România, adăogă oratorul femeilor.

„Ka să vă inkredingagii, Domnilor, kă femeile simț mai bine, dekt măgii bărbagii, asemenea kestianii vitale, fakă o propunere: să se psie la votă kestianea akksagilor de la 28 Sentemvrie; mi vom vedea daka maiortatea femeilor este nentru saș kontra Găvernășii.

— La vot! La vot! strigară mai multe voce de ambe-sekse.

— Votă ne faț! zisseră kăteva femei.

Femeile psinte eraș 35. Din acestea, 30 făr nentru akksagii politicii, mi cinci nentru Găvernă.

În timpsl acesta, dăoi servitori intraș kă dăoz ta-vole, șna kă nișkotsii, alta kă șampanie.

Mistiveskă lă șnă paxară, mi zisso:

— Ridikă avestă toastă nentru seksal frămosă! Femeia e avangarda Libertății m'a Căvilisagiei. Îmi plăce a konstata, kă bkărie mi mândrie, kă, între damele ce aș votat în favoarea akksagilor, figrează kăteva ka konsoarte mi konsăngine alle jădekătorilor Kărgilor-Ōnite, kemagii a da măine sentinga în procesul de la 28 Sentemvrie. Elle imi vor face datorie de cetăzene patriote lăngă bărbagii mi konsăngeniilor. Celle mai multe din DV. șntegii soage mi mame de familie; în interesul koniilor m'al bărbagilor DV, șntegii datoare, oră de kăte oră se diskă la tribuna-

Iarî mi în kameră kestianî de libertate mi de naționalitate, s'z trimitoșî ne b'rbagii mi konii DV a sta fașz la așelle diskusianî, kari decidș de soarta lor. Rșg'z'neea xnei sogii, o lakrimă de mamă, o s'rstare de s'roră, fakș mai m'lt dek'et o dekorag'ione imnerială, mi de k'et o gratifikag'ione reglamenteară, pentr' inima xnei b'rbatș, a xnei frate, a xnei kouillș, kiar atșn' k'nd a-șea inimă ar fi atinsz de korșng'ionea fatală a regim'elș kondamnat de insșuî Protetorsl esklsivș mi de Sșzeranșl Moldorom'niel. S'z nș xit'm așostș mare a-șdev'rș: famillia influenșeaz' d'adrent' așșnra soviet'șii. Nșmai k'nd von avea femeî p'ștr'ense de sakra lor missișne, vom nștea zire k'z avem mi noi o patrie liberă mi fericită în într', tare mi resnektat' în afară."

Jșdeșe lektorsl k'et a treșxit s'z fie ellektrizate femeile mi jșnii așșag' fașz de niute asemenea k'vinte, kari, kș d'rent k'v'ntș, provokar' o nșor salvă d'a-șplasdo frenetive; elle kontribsir' nș pșșin la așitarea akssagilor della 28 Sentemvrie în momorabla zi de 20 Noembrie 1859, în kare Magistratșra rom'nz se ridik' akolo xnde se ridikasse mi Nagișnea la 24 Iansarie. De șe oare mi Nagișne mi Magistratșr' se onrir' aș, ka șneriate de eroika lor fantă, ka obboșite de șforșele lor șșureme? Fiind k'z n'a așșns Rom'nzsl' kșșitșl la oșș, ka Italiansl'ș; mi fiind k'z nș s'a nșskșt înk' Viktor Emanuel al Rom'nzilor!

Vom kontinșa șbiekt'el așesta în kanitol'el viitorș. Termin'm așest kanitolș kș șltima intrig' a Efșmijel, kare așș de resșlatș xnș d'șelș între Mistiveskș m'x'nș officerș.

— Čine era jșnele așella kare a ridikat toast'el

în onnoarea seksului frumos? întrebă unul ofițer pe Avestiga.

— Domnule Mistivescu, unul bărbat cum se cade.

— Mă îndoaie; are aerul unui fanfaron.

— Te înșelă, Domnule. Nu uiti că dacă ai avea kragiul a pronunțat avestă kvintă mi în nresingă D-lui Mistivescu?

— Keamă'l, mi vei vedea dacă am kragiul oniznelor melle.“

Avestiga făcu semn lui Mistivescului a s'annronia.

— Domnule Mistivescu, zise ea, Domnule ofițer are să'ui știe ceva.

— Sunt la ordine Domnului ofițer.

— Ziceam, Domnule, că ai o figură cam originală.

— Eă, Domnule?! întrebă Mistivescu cu mirare.

— Dacă nu mă înșelă, observă Avestiga, ai zis, Domnule ofițer, ceva mai greș decât aceasta.

— Ei bine! Aua! Am zis, Domnule, că euți unul fanfaron.

— Eă, Domnule?!...

— Dămneata, Domnule.

— Ai putea rețeta avestă kvintă?

— Negremit; euți unul fanfaron.

— Și pentru ce sunt unul fanfaron?

— Fiind că aua mi se pare mie.

— Ei bine! Domnule ofițer, mi mie mi se pare că Dămneata euți unul omă fără jdekatz mi fără kre-intere, dacă'ui permii asemenea însalte unui omă care nu te a provocată.

— Atunci dămneata euți unul impertinentă, domnule, dacă kștezi a resnunde astfel unui militară care poartă sabie.“

Pe kînd Avestiga se nregîtea a rîga ne amantel ei sî kîrme aveastă fatalî disnîsî, Mistiveskî, ka fîlgerî, trasse o nalmî militarsî, o nalmî do kare resannî toatî kasa. Officerî trage sabia, Avestiga skoato snî gîpîşî, lînea intervine. Mare tsîbrare între oasneşî. Toşî kritikî kondsita nekalîfikabilî a militarsî.

— Îmi veî da satisfacere ne kîmnal d'onoare! strigî infîriatî militarsî nîlmîitî.

— Ţînde noftemî, mi kî orîce arme voemî, i resnînde lînimî Mistiveskî.

— Çe fî asta, boersî? întreabî snî tonbatera n'îsnî amikî al sîş. Oamenî astîa, kîm vîzî eş, aş de gînd sî se mîçellîreaskî kî sîbîî mi kî nîstoale?

— Tokmaî ka în kodrî Vlîsia! osservî snî.

— Ne am civîlîsarîsî, boersî, osservî altî.

— Asta e zaverî goalî . . .

— Isîşî maî sînt tînerî dîn zîoa de azî!

— Çe fel, boerîlor? Sî se lasse a fî însîltat ne nedrent? le resnînde snî amikî al Mistivesksî. Dar daka, în tîmnî lî Karagea, kînd DV eraşî jînî ka noi, v'îr fî zîs çîneva în fîgîr asemenea obrîsnîçîî, DV aşî fî sîfferîl açeasta kî sînge reçe? orî snîrgeaşî kanîl kî çîbsksî avellî înnertînentî?

— Da bîne, frîçîoare, de çe maî avem tribînalîrî? De çe sînt jîdekîtorî? Sî ne fîcem sîngîrî drentate?

— Tribînalî çere martîrî; mi femea kare nîtea fî martîrî, nî e urîimî de jîdekîtorî ka martîrî. Asemenea însîlte în sînge se snîlî, boersî.

— Dar bateşî-vî kî çomagsî, dîellî rîmîneskî.

— Skîlodemî'lîş, daka vreî; nî'lîş sîçîde însî ka

n'ănă krinc. Dar daka se întămplă ka kiar vinovatsl s'z fie omorâtorul? Drentate e asta? Nă e o nebsnie kăratz s'z inkredingeză oă viaga mea în m'na Soartei? Mălte lăkrări băne ne aă venit della Ocridentel Dăm-neavoastră!... E! fătul meă!... Tot mai bine era kă Regslamentul nostru!...

— Dar de țe era mai bine kă Regslamentul?

— Pentră kă n'atânci nă era d'alde-astea.

— Te înwelli; dar țe are a face kă dăsell Konvenția saă Regslamentul?

— Am vrăt s'z zik kă Libertăoa voastră o fi ea bănă n'alte terrămrî, xndo 'mî noate da roade; dar nă ne la noi, mî astăzi.

— Mî de țe oare?

— Kăci a da azi libertate Romănsăi, este a da xndă kăgîț kă doză tîmărî în m'na xndă konillă de dăoi anî.

— Va s'z zikă tot fallanga merităm mî azi! Mî kănd s'avem libertatea?

— Kănd se vor lămina togi Romăni.

— Lămina, boersle, vine de s'z saă de jos. Despuogi nă vor s'z vază noporsl lăminată, kăci atânci nămai potă s'z lă mai s'ploateze ka n'o vită; kănd lămina vine de jos, se 'ntămplă țeaa țe s'a întămplat la 1848 în România mî în Franția; răginiți strigă atânci: „e zavera! No iaă momiile! Viaga ne e ame-ningată!“ Mî kemăm ne Măskalî, saă se dă năsterea lă Kavagnak, kare năne tănsrile în demokragi. Kare din doză lămini iți plave? “

Boersl remasse ne găndări.

„Nă e mai bine ka lămina s'z viie de s'z, ka kăldăra de la Soare? Trebă dar la gșvernă oameni drepți

ui ouestl; atsnvī nē se va mai intīmula nimik din kēte se intīmnlē azī; nīvī zanzīsl atsnvī nē va mai pērtini, nīvī militarēl nē va mai insēlta ne cīvīlē, nīvī ministrēl nē va mai fave čeeā čē aš fēkst mai toate ministerele de la 24 Ianuarīē pēnē azī; čī va fi atsnvī drentale, frūgie, xnire, ferivire, armonie generalē; bētrēnī atsnvī vor fi respektavī ka niute pēringl; mī jēnī vor fi stimavī ka niute soldavī ai Viitorēlē, kare Viitorē este TĖRMA III PĖSTORĖL din evangēlie; adikē, toatē omenīrea, o famillie de fragī; Drentatea singrē, patriarxēl ačestei famillī.

— Vorbeutī lēkrērī marī, fētl meš! oftē boerēl. Trēm noī sē vedem toate ačesteā? Biserika nī le kēntē de dēoē mīi de anī anuroane; dar pēnē azī, nē vedem nīvī tērma nīvī nēstorēl de kare vorbeute Xristos. Kēt sēnge s'a vērsat, m'o sē se mai verse inkē, fērē sē nētem veden čē zīčegī vōi.

— Boerēle, omenīrea ē ka xņē utejarē bētrēnē. O sētl de anī i trebē utejarēlēl ka sē kreaskē; Dēmneata vreī in dēoē zille sē'lē skogī din rēdēvīnē, — fiind kē nē vreī sē'l tāi . . . — Ačesta este kē nēnēstingē.

„Omenīrea inē inainteazē, lēminatē azī de felinarēl sērd al gēvernelor, mēine de soarele sulendidē al Progresēlē. Eri DV nērtavī iūlikē mī čeakmīrī, mī abia vorbiavī dēoē vorbe grečemtī; iar kēl desne libertate mī naționalitate, nīvī kīar definīgīneā lor n'o inēlegeavī; nēntē DB, Mēskalēl era Dēmnezeēl Romēnīē! Veni Tēdor Vladimīresks la 1821, mī doborī idolī Fanarēlēl dēne tronēl lēl Mīrčea mī Ștefan; mī ridikē nēgin vēllēl Ilrotektoratēlēl amēgitorē, kare im-

nirsesse ne Todor ne kalen revolucionarë, m'apo, illë
abandonasse ka ne Insilanti!...

„Peste 17 ani, Zaverghi de azi rămnă maska Rusiei, nroklamă respektul către aŃonomie, liberarea sklavilor Ńi emanŃinarea nŃgarălei. Săminga arănkatz la 1848 a dat frakŃel săŃ la 1859.

„Peste câțiva ani, dacă Guvernul nu va merge înainte cu noaptră, noaptră îl va sili să meargă, fiind că noaptră e progrese, mi progrese este torrental Karnajilor, care trăim mi sfărâmă total în karsă sălă fărâșă.

„Omenirea înainteză, cinstiți boeri, înainteză, kș toate nădăvlele 4e'î pînă rîginii.

„Omenirea înaintează; mi va ajunge kărăm la
gînta ei; dar va trece mai înainte prin girle de sînge,
ka Moise prin marea roșie: kărî sîngcle este uloaea
ço face a rodi ideile. Ks sînge Xristos mi Danton
aș botezat omenirea...”

La 12 ore adunanza se rissini

Dăne ce addormi Curbăreanu, Avestiga ni Marigă,
(kare reintrase în vechea ei fankigiană) amândoi în
vestminte bîrbîtoare, se dăseră la Misticescu.

— Te ai vă, la ora aceasta?!! întrebă amantul kș
mirare pe amanta lui sirevestilă.

— Aleksle, zisse Avestiga nlungind, am venit
sz te onreskš d'ate batte in dsellš.

— Onnoarea inaintea totu! respunder amant!.

— Dar daka te va omori, 40 deviš eš atxuyi?

— N' avea nici o teamă.

— Nu, nu voi să te bat.

— Illi ɥe vreĩ sɔ fakɔ?

— Să faci totuși ca să nu te bagă.

— Dar îți sunează că este ca năstingă. Vrei să
să treacă în ochii lui de un lanț? Alți mai năstea să
iși mi stăma un bărbat făr onoare? Iți-tă că,
refuzând a mă batte, adversarul e în drent a mă pui-
mă în năblikă?

— Ei bine! Fă ceea ce se obișnuiește adesea în
asemenea împrejurări: martorii vor ține năstălele
nașă ca năfă de năuă.

— Demnitatea mea de omă nu mă permite ase-
menea marlatăni. Nici kiar înaintea konnlingei melle
nu voiș să treacă de lanț; mi dăca vei măi stăra înă,
înăttă a te măi isbi m'a te măi stăma. Devisărea mea
e năstrămătată, ka dekretale Provedingei.

— Of! zisse amanta năngind. Infortsnata! Kănd
găndeskă că oă singură sânt kăssa morgii telle!

— Nu voiș mări. Linistăte-te.

— Alți kontraktat-tă ka Destinul că nu vei mări?

— Îmi kănoskă adversarul, mi kănoskă mi forga
mea în arme. Ițanoi, dăelă ațesta trebăea a se face,
că ori ce pnegă. Adversarul meă a fost împinsă la a-
țeasta de Efimiya, prin fratele ei; kănosuți ne vara
Dămitale, ka să jădevi că dăelă arma să se fakă.

— Iarămi Migal! O! kănd îți suneam oă că fe-
mea ațeasta e vindikativă ka o Nevăstsikă! Așa
dar te vei batte neanărat?

— Voiș să dă o legăne șnora din ațeia kari
noartă sabie, mi kari se kredă în drent a însăta ne
toți vei ce nu noartă sabie, că se înmală dăca se kredă
Iăniveri.

— Ei bine! Fiind că euți xotărit a te batte că
ori ce pnegă, alți că, în minătlă kănd voiș năimi sti-

rea morgii telle, m'z voi'ș imnșuka m' e'ș k'z revolve-
r'el l'ăi lorg'z. Fie voea Destin'ăi! Adio, ne m'zine!
Sa'ș, la revedere în ȳer'ș!“

Amang'ii se imbr'zuiar'z în lakrime. Avestiga
plek'z, determinat'z a înso'ji în ȳer'ș n' a'cella f'zr'z kare
v'iağa e'i era a fi a'iv' i jos șn'ș s'nn'liv' i'ș etern'ș.

Sosind akas'z, n'asse ne Marișğa a skrie șrm'ztor'el
billet'ș anonim'ș, k'z adresa mame' i amant'ăi e' i:

„Sfimabil'z Doamn'z,

„Asear'z, la D. ȳerbșrean'z, șn'ș ofi'yer'ș a înșăltat
ne fi'el D'șmitale, kare l'a provokat la d'șell'ș. A'z i
șaa' m'zine, se ȳor batte am'znd'șoi k'z nistol'el. Ka mam'z,
kat'z s'z a' i înf'zșing'z as'șnra fi'el'ăi D'șmitale; imn'iedik'z
a'ȳeast'z m'zcell'zrie.

„O amik'z sin'ȳer'z a D-le.

— G'zșeunte m'zine dimineag'z ne ȳineva din k'z-
nont'ingele telle, zisso Avestiga Marișğei; m' i z' i' s'z
d'șk'z billet'el a'ȳesta la mama l'ăi Aleks.

— Am înğelles'ș.

— Va z'ȳe k'z e della noutie, m' i se va face în-
dat'z neȳ'zșt.

— Prea bine.

Era d'șo'z ore d'șnc miez'el nont'ii. Avestiga n'z
n'at'z înkide ok'ii n'zr'z la zior'z. Ea skrisse șn'ș billet'ș
amant'ăi e' i, în kare 'l'ș r'aga k'z lakr'zmi s'z ' i fie mil'z
de d'șusa m' i de mama l'ăi; s'z n'z isnitensk'z Destin'el;
s'z 'm' i add'șk'z aminte k'z v'iağa nent'z d'șnn'ii e ama de
d'șȳe, ama de fr'șmoas'z, ka o zi de Ma' i; în fine, în-
trebșing'z toat'z elokșing'z inime' i salle n'assionate, ka
s'z 'l'ș determine a skamota ȳel n'șgin a'cell'ș fatal'ș d'șell'ș.

Mist'ȳesk'z m' i mama l'ăi n'riim'zr'z d'od'at'z billotele
Avestig'ei. Mama l'ăi Aleks întrebșing'z as'șnr'z ' i toat'z

astoritatea ei de mamă; mi-ellă, kă s'o liniuteaskă, i uromisse a face totăl snre a evita auest dăellă.

Mamă mi amantă netrekară o zi foarte dăreroasă, o zi nlină de kinsrile morgii. Avestiga kăză la a-internă, amtentănd în snasmări ora kare avea să de-vidă de soarta ei. Într'o zi ea îmbătrânise ka în zece ani!... Iăbia nentă prima oară în viața ei! Iăbia ne Mistiveskă ka Iălieta ne Romeo. Pentă ellă, ea sakrifika konillă, mi ar fi sakrifikat kiar mănăirea ei eternă! Iăi făkă testamentă, în kare lăsa totăl la săravă. Într'o onistolă konfidengială kătre mama ei, o konjara s'o îngroane lăngă amantă ei, ka ȳrăna lor să repasse împresă ne pământă, kăm avea să lokă-iaskă în eternitate săffletele lor în sənă lăi Dămnezeă! Kemă anoi snă nreotă mi se kăminikă; sekretă ei insă nă vră a 'lă inkredinga konfessorăi.

La trei ore dăne amiaz, martorii mi lăntătorii se aflaă la lokăl întălnirii. Mălyă kariomă venisseră a as-sista la auestă dăellă.

Officeră deskărkă cellă d'ăntăiă nistotă; glongăl sbără ne d'ăsăura kanăi lăi Mistiveskă, mi intră în-tr'ănă arbăre, la zece namă denarte de auesta.

— La răndă meă! zisse amantă Avestigăi. Dom-nilor, adversară meă are o mamă mi o soră, kari cheră della mine grăgia fiăiă mi' a fratelăi; nă'lă voiă om-mori; dar, ka să vă inkredingăi kă nă sânt snă fan-faronă, illă voiă lovi drentă în mănă stăngă, snre eter-nă savenire a auestă dăellă.

O deskărkăzără de nistotă deudentă ekările ve-vine. Mistiveskă se ȳnăsse de kăvântă: brăgăl stăngă allă officerăiă era sdrobotă.

Martorii remasserb immerrigii. Unel din amiții vâlnoratălăi adressă atânci Misticeskălăi aceste kăvinte :

— Emti snă snadassin, Domnăle ! Mi akəm, între noi amândoi !

— Fie ! Mi daka voemti, kiar akəm ; mi tot kə nistolăi.

— Priimeskă.

Amiții lor interveniră ; dar, îndemert ! Mi fiind kə niți unel din cei de față nă voia a le servi de martoră, cei doi antagoniunți se îngellesserb amândoi ; mi, armați fie kare kə kăte snă nistolă, nlekară singari a se sinăvvide fără martiri.

Atânci amiții lor priimiră a le servi de martori ; urin șrmare, n'avellam tărămă, snă al doilea dăellă se fără ; mi fiind kə Misticeskă era provokatsi, ellă avea akəm întăetatea.

— Domnilor, zisse ellă martorilor, utigi kə nă sânt eă provokatorăi ; amăi nătea să'mă resbănă ; ginta mea însă este a năne friă șnora din militarii nostrii, între kari este mi adversari meă, kari vor să abăse de sahia ce le a inkredingato Patria, urin mijlocirea Găvernălăi, d'a șvvide ne inemiții Patriei, iar nă ne fi cei măi devotați ai Patriei ; iar nă ne fragii lor ci-vili, demăi de affekțiunea mi stima fragilor lor militari. Glongsi meă dar va sdrobi flăserăi nițorălăi drent al adversariălăi meă. "

Într'adevăr, glongsi nătrănsă drent nrin flăserăi nițorălăi. Adversariăi kăză jos. Niți unel nămăi-kăteză atânci a provoka n'avestă oimă străordinară.

Dăn'aveasta, Misticeskă alergă la mama mi la amanta lăi, ka să le liniuteaskă ; zisse snia : dăellă a remas ; mi veleilalte i snăsse tot adevărăi.

Avestiga leminț de băkrie. Țerbareans kăpătă atăta groază de amikăl săă intință, inkăt ar fi năstă vedea în viitoră kă okiș săă MAREA NENOROCIRE KONJGALĂ, mi ar fi inkis okiș, zikănd ka Evreășă din Linitorile Moldaviei: „Nă mliș! N'am vz-zăș!”

CAPITOLU XI

Femea ca cetățeană.

Dsellsrile Mistiveskăi sîră kăt va timnă sâbiek-
tăi de konversare la ordinea zillei. Mălte femei do-
riaș să kșnoaskă ne eroi della Kolintina; mi mălgî
bîrbagi doriaș să fakă kșnouingă kș frșmosăi oratoră
din seara de 19 Noembrie della Țerbșreanș.

Trekșsseră șn ană mi nată lăni della imprejărarea
aceasta. Ministerăi Ienșreanș disolvasse Kamera, mi
'mîi prenara o Kameră gșvernamentală; insă, kș le-
gea ellektorală în vigoare, niște ministere kari sș-
grșmasseră libertatea Presseî, mi komissesseră atătea
illegalităgi, nș nșteaș avoa manse de rezmită; kș toate
acestea, ambigua d'a domni kș orî țe preguș, mi in-
stinktăi de konservăgișne, forguș ne ministerăi Ienșrea-
nș a jșka totăi nentră totă. Ministerăi Ion Giga, măi
dinlomată, skăpă nșmaî kș șnă votă de neinkredere;
ministerăi Ienșreanș, măi imnșrdinte, imîi attrasse șra
tătror partidelor; mi dșoz din trei părgi alle Kame-
rei illă trimisse drent înaintea Kșrgiî de Kassagișne.

Țerbșreanș era allegătoră în kollegiăi pronrieta-
rilor miăi din distriktăi X. . . .